

risikabel Pengeanbringelse som her, maa man ikke alene have en ordentlig Rente af sine Penge, men man har Ret til at kræve som Risikotillæg noget ud derover, foretrækker jeg langt det første. Jeg kunde selvfølgelig langt, langt lettere have faaet Konsortiet til at gaa ind paa, at det, hvis Foretagendet forrentede sig med et vist Beløb — lad os sige 7—8 pCt. —, skulde svare en Del af Udbyttet til St. Thomas' Kolonialkasse, men jeg anser det for meget mindre værdifuldt. Det førstnævnte er en Fordel, der ligger lige for Fødderne, en Fordel, som, for saa vidt Koncessionen overhovedet træder i Kraft, vil indtræde for St. Thomas' Kolonialkasse; det sidstnævnte er noget, som ligger oppe i Skyerne, og som i heldigste Tilfælde kan naas om adskillige Aar. Jeg har ikke været i Tvivl om, hvad jeg skulde foretrække af de to Ting.

Statens Rolle skal altsaa efter min Mening ikke være en Parthavers, den skal ikke være direkte pekuniært interesseret i Havnen. Staten skal være den, der fører Tilsyn med det hele, og naar de Herrer læse Koncessionen opmærksomt igennem, ville De ogsaa se, at paa en Række Punkter kan der ikke handles af Konsortiet uden med Statsmyndighedens Samtykke. Læse De den rigtig opmærksomt igennem, ogsaa hvad der staar mellem Linierne, ville De se, at det gælder, som jeg allerede har gjort opmærksom paa, ogsaa om de Betingelser, under hvilke Konsortiets Rettigheder kunne overdrages til et Aktieselskab. Jeg skal bemærke, at naar der gives Konsortiet Eneret til elektrisk Lys- og Kraftanlæg, Vandforsyningsanlæg og Anlæg af Sporveje, ligger det indirekte heri —, thi hvor det ikke er nødvendigt for Konsortiet at komme til Enighed med de koloniale Myndigheder, hvilket jo igen vil sige Regering og Kolonialraad derovre, —, saasom ved Etablering af Lodsning, traadløs Telegraf og lign., der fastsættes det udtrykkeligt i Koncessionen, at Finansministeriet skal godkende Taksterne. Hvor det derimod er nødvendigt at komme til Overenskomst med de koloniale eller kommunale Myndigheder, hvad man nu vil kalde det, saasom ved de Anlæg, jeg har nævnt, Sporvejsanlæg, Vandforsyningsanlæg, Kraftanlæg o. s. v., der skulle betjene hele

Byen, — thi her ligger det i Sagens Natur, at Overenskomst maa tilvejebringes om Grundafstaaelser og lign. med de koloniale Myndigheder, — der ville disse ogsaa kunne stille deres Betingelser med Hensyn til Takster og andet lignende. Derfor ligger det indirekte i Koncessionen, at det offentlige har Indflydelse ogsaa paa Udnyttelsen af disse Enerettigheder. Desuden er det givet, at det offentlige har en meget betydelig Myndighed og kan, hvis man skulde komme ind paa Misbrug af nogen Art, gøre sin Myndighed gældende paa den kraftigste og mest følelige Maade gennem sin Politi- og Tilsynsmyndighed og gennem sin Skattemyndighed. Jeg skal ikke udbyde dette nærmere, men enhver vil kunne forstaa, hvad der ligger deri. Jeg beder ogsaa bemærket, at det er de danske Domstole, der ere Værneting i alle Sager vedrørende Udnyttelsen af Koncessionen, og jeg gør opmærksom paa, at i Tvistespørgsmaal mellem Koncessionshaverne og det offentlige staar Finansministeriets Afgørelse fast, indtil den er underkendt af de danske Domstole. I alt dette ligger en saa god og gyldig Garanti for, at det offentlige Interesser ikke blive til-sidesatte, at jeg ikke tror, man behøver at frygte noget i den Henseende.

Skatteforholdene ere gentagne Gange blevne berørte, maaske stærkest af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen). Jeg vil meget nødig for dybt ind paa dette Spørgsmaal, thi det er en stor og indviklet Materie, og skulle vi nærmere ind derpaa, vilde det forlænge Debatten meget, men jeg tror, at jeg kan klare det i ganske faa Ord. Forholdet er det, at der, ogsaa for de første 10 Aar, maa skabes en Supplement-skat i Stedet for den Ret til procentvis Forhøjelse af Toldafgifterne, som Koloniallovens § 56 nu giver Regeringen. Naar jeg har fastholdt denne Ret, er det ingen Inkonsekvens fra min Side, som man fra visse Hold har antydnet, men det er, fordi jeg maa have Haand i Hanke med dette Forhold baade overfor Konsortiet og overfor St. Thomas' Kolonialraad. Jeg maa være sikker paa, at Hensigten med Lovgivningen af 1906 opretholdes, nemlig at vi til enhver Tid ere sikre paa at have Balance paa det koloniale Budget, og jeg maa, som det vil være klart og øjensynligt, og-